

[Henning Nielsen]

vens § 1 strammet lidt op, vil det også få betydning for § 14.

Vi hilser i Socialdemokratiet med glæde, at det nu er blevet sådan, at man kan give statstilskud til en forøgelse af løvskoven i Danmark. Hvis man så i hvert fald i første omgang sørger for, at disse tilskudsregler bliver sådan, at det først og fremmest er til bøg, man giver tilskud, så kan man i hvert fald bremse den uheldige udvikling, der har været på det område. Så kan man måske senere, hvis andre træarter kommer i en uheldig udvikling, sætte ind dér. Jeg synes, det er meget godt, at det kommer med i forslaget, og det støtter vi meget gerne. Vi vil gerne også under det kommende udvalgsarbejde se en lille smule på lovens afsnit om planlægning, om det er tilstrækkeligt for at sikre en rigtig arealanvendelse. Det skal måske også være for at sikre vores grundvand, og hvad ved jeg. Vi vil også godt se lidt på det forslag, der er kommet, om den maksimale andel af pyntegrønt i vores skove er heldig.

Ved sammensætningen af Skovnævnet har man forsøgt på at få en ligelig repræsentation af frednings- og funktionsmæssige interesser. Det vil vi godt lige have diskuteret i udvalget, om der nu også er denne, skal vi sige ligevægt mellem produktionsinteresser og fredningsinteresser. Vi savner egentlig, at man i det nye skovnævn har en repræsentant for medarbejderne ude i skovene. Vi lægger i Socialdemokratiet vægt på, at medarbejdere bliver inddraget i alle, skal vi sige funktioner, der er omkring nævn osv.

Den gamle lovs § 11 mener Socialdemokratiet var mere klar, når det drejer sig om, at man ikke kunne begynde at hugge en skov ned, kort efter at man havde købt den. Vi mener, at det ligesom er sket en oplødning her. Det vil vi også se på under udvalgsarbejdet.

Med de få bemærkninger her vil jeg gerne på Socialdemokratiets vegne give tilsagn om, at vi vil medvirke positivt i det udvalgsarbejde, der nu skal i gang. Vi vil også gerne være med til at sikre, at loven kan blive færdig, så vi kan få den nye lov til at træde i kraft 1. juli 1988.

Jeg skal til sidst gøre nogle enkelte bemærkninger om lovforslag nr. L 195, som er en ændring af lens afløsningsloven, som er nødvendig, hvis vi skal ændre de beføjelser, som det nye skovnævn skal have. Vi har i Socialdemokratiet ingen indsigelser imod de nye beføjelser

til det nye skovnævn, så vi kan fuldt ud tilslutte os den lille ændring i lens afløsningsloven.

Grove (KF):

Skove er jo en del af vor kulturarv. Det er vel også derfor, de fleste danskere interesserer sig for vore skove på den ene eller den anden måde. Det har, hvis vi slår op i Højskolesangbogen, vore digtere på forskellig måde beskrevet. Det tror jeg er en stor del af baggrunden for, at vi alle, uanset om vi selv ejer en skov eller vi bare tager ud og ser på den, har interesse for skovlovgivningen. Der er nogle, der går i skoven, og der er nogle, der løber i den. Der er også nogle, der bare kører i bil derud og går lidt ind i den. Men mange nyder den jo på forskellige måder, og derfor er der selvfølgelig set fra samfundets side brugsinteresse i skovene, og det skal der også være.

Men der er også nogle, der lever af at have skove. Vi har vel ca. 25.000–26.000 skovejere, så også på den måde har det vid interesse i befolkningen. Mange har kendskab til en eller anden, der har en skov, og nyder også på den måde at være med dér. Og selvfølgelig har vi samfundsmæssige interesser i vores skovproduktion: jo mere træ vi producerer, jo større fordel har det danske samfund af det, og vi sparer en masse import.

Derfor er det også naturligt, når en skovlov bliver til, at der sker en afvejning imellem disse interesser. Jeg er helt enig i den intention, der ligger i lovforslaget, at vi gerne skal have flere arealer plantet til med skov og i hvert fald bevare noget af den gamle skov, vi har, og det er selvfølgelig både bøge- og egeskov, vi lægger vægt på i den sammenhæng.

Jeg er også tilfreds med, at staten kan udvide sit skovareal. Jeg ser nogle fordele ved, at staten får mulighed for at have skove, måske især nær de store bysamfund, fordi man dermed kan opfylde en del af de naturinteresser, som befolkningen har; derfor er det glimrende, at staten overtager dem. Det vil også aflaste de mindre skovejere, hvis skove måske dårligere kan holde til den store trafik. Også for vildtet kan det være en fordel, at vi har skove, der i højere grad end i dag er fredede for vildtets skyld.

Jeg er ligeledes tilfreds med, at man lægger op til, at de brugsskove, staten har, kan sælges fra og gives over i privat skoveje. Det ønsker vi selvfølgelig tilgodeset.